

Τα άφωνα διαίρονται - Χειλιώ: π, β, φ.

Τα ημίφωνα - Οσφρά - Σουρανικά: κ, γ, χ.
- Ενρινά - Δοντικά: τ, θ, δ.
- Σφιστιλώ - σ(ς)

Προσοχή: Ένρινο είναι και το γ μόνο όταν βρίσκεται πριν από τα αυρανικά και το ξ άγκιστρον, αγγελοσ, σάληνηξ

Διφθόγαι: τρις αρχαίας ελληνικης είναι **(11)**

αχτώ κύριοι: αι, ει, οι, υι, - αυ, ευ, ηυ, ου

τρεϊς κατάχρηστικοί: αι, ηι, ωι

Προσοχή: Ο διφθόγαι γενικά είναι μακρόχρονοι

πχ: παιδῶν, βασιλῶν, γραῦν, βῶν

Μόνο οι διφθόγαι αι κ' οι → βραχύχρονοι

όταν βρίσκονται εντέλει στο τέλος ασυναίρετης

κωτικής λέξης: οἱ ναῦται, οἱ κῆποι

τοῖς ναῦταις, τοῖς κῆποις > ασηρητ.

- Το αι κ' το οι > μακρόχρονοι σαν κατάληξη

της Εολκτικής + στο τέλος επιρρ. κ' επιφωτιστικά

πχ: παιδῶσι, παιδῶσσι, παιδῶσα (εολκ)

88